

Arrest

nr. 79 160 van 13 april 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 25 januari 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 15 december 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 februari 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 maart 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. LOOS, die loco advocaat K. VERSTREPEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 1 september 2011 een aanvraag om machtiging tot verblijf in om medische redenen.

1.2. Deze aanvraag wordt op 15 december 2011 onontvankelijk verklaard. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering als volgt luidt:

“Artikel 9ter - § 3 3° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4e lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. Het standaard medisch getuigschrift dd. 14.07.2011 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Hoewel de op het standaard medisch getuigschrift vermelde pathologie als ernstig beschouwd zou kunnen worden, wordt in het standaard medisch getuigschrift niet verder verduidelijkt in welk stadium of toestand de ziekte zich bevindt en wordt aldus geen uitspraak gedaan omtrent de graad van ernst. Bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt: *"Schending van de motiveringsplicht vervat in artikel 62 Vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, alsook de zorgvuldigheidsverplichting en het rechtszekerheidsbeginsel, alsook schending van artikel 3 van het Europese Verdrag voor de Rechten van de Mens. De bestreden beslissing werd gemotiveerd als volgt: (...). Verzoeker is het niet eens met deze argumentatie.*

Het standaard medisch getuigschrift waarnaar de bestreden beslissing verwijst bevat de volgende informatie: "B/DIAGNOSE: gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van Artikel 9ter wordt ingediend. Het is in het belang van de patiënt dat voor elke pathologie stukken ter staving worden voorgelegd (bv. Specialistisch verslag). état de stress posttraumatique avec multiple plaintes somatiques" (stuk 2)

Eerste onderdeel: Verzoeker heeft de eer erop te wijzen dat er in casu wel degelijk sprake is van een omschrijving van de graad van de ernst van zijn aandoening. Wat wordt gevraagd is immers de aard en de ernst van de aandoeningen. De aard van de aandoening wordt door de arts geëxpliciteerd als "état de stress posttraumatique". Dit is weinig controversieel. De ernst is dan een kwalificatie van de aandoening, anders dan de loutere benoeming ervan. Wanneer de arts schrijft: "état de stress posttraumatique avec multiplex plaintes somatiques" dan geldt dit laatste wel degelijk als een kwalificatie van de aandoening. Het is immers duidelijk dat het niet zomaar om posttraumatische stress gaat, maar wel integendeel, dat het gaat om posttraumatische stress met meerdere somatische klachten. Het is duidelijk dat de behandelende geneesheer door middel van deze nadere preciseringen de graad van de ernst aantoonde. Toch meent verwerende partij dat er "niet verder verduidelijkt (wordt) in welk stadium of toestand de ziekte zich bevindt en (er) aldus geen uitspraak (wordt) gedaan omtrent de graad van de ernst". Het feit dat de behandelende geneesheer schrijft dat er sprake is van verscheidene somatische klachten toont duidelijk aan dat de geneesheer informatie wenst te geven omtrent de toestand van de ziekte. Uit 'Rubriek B' kan worden afgeleid dat het niet om 'gewone' posttraumatische stress gaat maar om posttraumatische stress die gepaard gaat met verschillende somatische klachten die bovendien een medicamenteuze behandeling vergen. Verder in het standaard medisch getuigschrift wordt nog door de arts vermeld dat psychiatrische opvolging vereist is. Verzoeker vraagt zich dan ook af wat de arts exact had dienen te vermelden vooraleer verwerende partij wél zou aanvaarden dat het beantwoordt aan de vereiste van een uitspraak omtrent de graad van de ernst van de aandoening. Hetgeen de geneesheer precies dient neer te schrijven om de graad van de ernst te preciseren, blijkt echter noch uit de tekst van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet, noch uit de vraagstelling van het standaard medisch getuigschrift. Het inhoudelijke oordeel omtrent de graad van de ernst van de gezondheidssituatie van verzoeker ressorteert onder de beoordeling van de gegrondheid van het verzoek. Dit oordeel komt toe aan de arts-deskundige, gemandateerd door de verwerende partij. Het is met andere woorden aan verwerende partij enkel geoorloofd na te gaan of de wettelijke gegevens "vermeld" zijn op het standaard medisch attest (artikel 9ter, §3,3° en §1, lid 4), waarbij ook naar bijlagen mag worden verwezen. Het is de ambtenaar-geneesheer of een aangeduide geneesheer die de beoordeling van de medische elementen ten gronde voor zijn rekening neemt (artikel 9ter, §1, lid 5). Het bijgevoegde medische standaardattest bevat in casu een beknopte vermelding van de graad van de ernst van de ziekte. Het komt aldus aan verwerende partij niet toe om deze bewoordingen inhoudelijk te beoordelen, als zouden zij geen voldoende indicatie van de graad van de ernst van de aandoening bevatten. Verzoeker heeft de eer om hieromtrent te wijzen op zeer recent rechtspraak van Uw Raad: "Artikel 9 ter van de vreemdelingenwet, zoals hierboven geciteerd, voorziet immers dat de beoordeling van de graad van de ernst van de ziekte dient te geschieden door de ambtenaar-geneesheer en niet

door de Dienst Vreemdelingenzaken. Het komt aldus niet toe aan de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid om te oordelen dat de omschrijving van de graad van de ernst niet voldoende is. Zoals de verzoekende partijen terecht aangeven, blijkt nergens uit artikel 9ter van de vreemdelingenwet, noch uit de vraagstelling uit het standaard medisch getuigschrift wat een arts dan wel zou moeten invullen opdat aanvaard zou worden dat de omschreven graad van de ernst van de ziekte wel zou voldoen" (RvV nr. 67 937 van 5 oktober 2011: stuk 3). Uit de aangehaalde wetteksten blijkt dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. De motivering moet tevens afdoende zijn. De motivering van de bestreden beslissing kan geenszins afdoend genoemd worden en houdt een schending in van de motiveringsplicht waaraan de verwerende partij als administratieve bevoegdheid aan onderworpen is. De opgelegde motieven kunnen de bestreden beslissing niet schragen en verzoeker kan niet akkoord gaan met de opgegeven motivering. Het motief dat de bestreden beslissing aanhaalt is niet correct. Verzoeker ging er op een rechtmatige wijze van uit dat het verzoek zoals dat door hem werd ingediend ontvankelijk verklaard zou worden. Hij bezorgde aan verwerende partij het medisch standaard getuigschrift. Hierdoor werd op een degelijke en nauwkeurige wijze tegemoet gekomen aan de vereisten die artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet stelt. Omwille van deze reden wordt het rechtszekerheidsbeginsel geschonden. Doordat verwerende partij op een al te lichtzinnige wijze oordeelt dat het standaard medisch getuigschrift geen melding bevat omtrent de graad van de ernst van de aandoening en doordat verwerende partij daarenboven op geen enkele wijze de bijkomende stukken in haar oordeel betreft, is verwerende partij zeer onzorgvuldig omgegaan met de door verzoeker aangeboden documenten, door deze niet in overweging te nemen en/of onvoldoende te onderzoeken. Door op een dergelijke wijze het verzoekschrift af te wijzen dat een mogelijke schending van artikel 3 EVRM aanvoert, schendt de bestreden beslissing het zorgvuldigheidsbeginsel. Dat de bestreden beslissing aldus alle bovenvermelde wettelijke bepalingen en beginselen van behoorlijk bestuur schendt. De terugleiding van verzoeker naar Kosovo zou dan ook een onmenselijke behandeling uitmaken in de zin van artikel 3 EVRM.

Tweede onderdeel

In het voorkomende geval dat verwerende partij toch zou volhouden dat de graad van de ernst niet aangegeven werd in de aanvraag van verzoeker, wenst verzoeker erop te wijzen dat onder rubriek B van het standaard medisch getuigschrift de behandelende geneesheer de volgende gegevens dient weer te geven: "gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen (...)". De bestreden beslissing beschouwt de aanvraag tot machtiging verblijf van verzoeker onontvankelijk aangezien er geen uitspraak wordt gedaan omtrent de graad van de ernst. Aangaande de precisering van de graad van de ernst wordt er in het standaard medisch getuigschrift echter geen enkele vraag gesteld. De behandelende geneesheer heeft duidelijk geantwoord op hetgeen hem onder rubriek B van het standaard medisch getuigschrift werd gevraagd aangezien Uit zijn omschrijving ondermeer de aard en de ernst van de aandoening duidelijk blijkt. Uit de weergave: "état de stress posttraumatique avec multiples plaintes somatiques" kan immers de ernst worden afgeleid. Ook dient te worden benadrukt dat het uitvoerige oordeel omtrent de ernst (en de graad van de ernst) van de gezondheidssituatie van verzoeker thuishoort in de fase van de beoordeling van de gegrondheid van het verzoek. Dit oordeel komt toe aan de arts-deskundige, gemandateerd door de verwerende partij. Indien verwerende partij van de behandelende arts precieze informatie wenst omtrent de graad van de ernst van de aandoening, dan dient het standaard medisch getuigschrift dit specifiek te vermelden in haar vraagstelling, quod non. Hierbij dient gewezen te worden op het verschil in bewoordingen tussen het Franstalig en het Nederlandstalig standaard medisch getuigschrift. Het Franstalige getuigschrift, in tegenstelling tot het Nederlandstalige, vraagt de graad van de ernst van de aandoeningen te vermelden. Rubriek B luidt immers als volgt: "Description détaillée de la nature et du degré de gravité des affections (...)". (eigen benadrukking) In het Nederlandstalige getuigschrift wordt de vraag naar de graad van de ernst niet gepreciseerd. Bijgevolg kan er aan verzoeker niet verweten worden dat er geen uitspraak wordt gedaan omtrent de graad van de ernst van de aandoening. Van een standaard getuigschrift mag wel degelijk worden verwacht dat het uitdrukkelijk peilt naar de aspecten waaromtrent verwerende partij informatie wenst, quod non. Door te eisen dat de behandelende geneesheer van verzoeker antwoord geeft op een vraag die hem of haar niet gesteld wordt in het verplicht in te vullen medisch getuigschrift schendt verwerende partij zowel het redelijkheids- als het zorgvuldigheidsbeginsel."

2.2. Verzoeker verwijst naar arrest nr. 67 937 van deze Raad van 5 oktober 2011 waarin de feiten als volgt worden weergegeven:

"De Raad kan slechts vaststellen dat het medisch attest dat verzoekende partijen bij de aanvraag om in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet tot een verblijf in het Rijk gemachtigd te worden

voegden als antwoord op vraag B "diagnostic", melding maakt van "1) Etat de stress posttraumatique" en "Gravité importante."

2.3. In verzoekers zaak vermeldt het medisch getuigschrift onder de vraag B "diagnostic" enkel "*état de stress posttraumatique avec multiples plaintes somatiques*". Enkel de ziekte wordt weergegeven, in tegenstelling tot het door verzoeker aangehaalde arrest. In het geciteerde arrest wordt in het medisch getuigschrift melding gemaakt van "Gravité importante", dit is de graad van ernst, terwijl deze niet aanwezig is in verzoekers voorgelegd medisch getuigschrift.

2.4. Artikel 9ter van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"§ 1. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

(...)

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

(...)

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid".

2.5. Het is dus gemachtigde die de ontvankelijkheidvoorwaarden onderzoekt, vooraleer het medisch getuigschrift overgemaakt wordt aan de raadgevende arts. Het medisch getuigschrift is dus bestemd voor de gemachtigde. Vandaar de betiteling die de wetgever heeft gegeven aan het verplicht te gebruiken standaard medisch getuigschrift: "*bestemd voor de Dienst Humanitaire regularisaties*" en niet "*voor de adviserende arts van de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken*." Het komt de gemachtigde niet toe om het aan de aanvraag gehechte medisch getuigschrift inhoudelijk te onderzoeken doch wel naar vorm. Hij moet de ontvankelijkheidsvoorwaarden nagaan en onderzoeken of voldaan is aan de bij wet gestelde voorwaarden, met name dient hij aangaande de vorm na te gaan of de aanvraag een medisch getuigschrift bevat en of het medisch getuigschrift de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte vermeldt.

2.6. Aangaande de schending van artikel 3 EVRM.

2.7. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens oordeelde dat artikel 3 EVRM niet het recht waarborgt om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst: de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van de betrokkene beïnvloedt, volstaat niet om een schending van die bepaling op te leveren. Enkel "*in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn*", kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn (EHRM, grote kamer, 27 mei 2008, N. t. Verenigd Koninkrijk, § 42).

2.8. De Grote Kamer handhaafde dan ook de hoge drempel, die door D. vs. The United Kingdom werd gesteld. Het EVRM is volgens het Hof immers essentieel gericht op de bescherming van burgerlijke en politieke rechten. Volgens het Hof kan artikel 3 van het EVRM niet beschouwd worden als een verplichting voor de verdragspartijen om de ongelijkheden tussen landen op vlak van medische voorzieningen te overbruggen door het voorzien van gratis en onbepaalde gezondheidszorg aan illegale vreemdelingen. Door zelf een overzicht van zijn rechtspraak te geven van 1997 tot aan dit arrest en door zelf de principes op te sommen die hieruit moeten worden afgeleid, laat het Hof er geen twijfel meer over bestaan hoe uitzonderlijk de situatie van een ernstig zieke moet zijn alvorens zijn uitzetting in strijd zou zijn met artikel 3 van het EVRM.

2.9. Gelet op het hierboven beschreven belang dat onze wetgever heeft willen toekennen aan het EVRM en de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens bij de vraag of een verblijfsrecht om ernstige medische redenen moet worden toegekend, is deze hoge drempel dan ook bepalend bij de toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

2.10. De determinerende motieven kunnen op eenvoudige wijze gelezen worden in de thans bestreden beslissing, zodat verzoeker niet aantoonde op welke wijze de motiveringsplicht zou zijn geschonden. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt de motivering van de bestreden beslissing haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (R.v.St., nr. 105.103, 26

maart 2002). De bestreden beslissing werd op correcte wijze gemotiveerd en maakt geen schending uit van de door verzoeker aangehaalde beginselen.

Het enig middel is niet gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien april tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC